

Doporučení diplomové práce k obhajobě.

Úkolem studentky bylo teoreticky zpracovat témata:

Surrealistické divadelní tendence,

Opera Julietta aneb Snář napříč léty

a vlastní komplexní kostýmové řešení opery

Bohuslava Martinů: JULIETTA /Snář

Teoretická část diplomové práce by měla sloužit tomu, aby student pochopil smysl díla, zamyslel se nad souvislostmi vzniku a jeho obecným přesahem. Autorka patrně nevyužila zcela poznatky, které mohla získat studiem pramenů, které se na vznik opery, její interpretace i realizace váží.

Tyto znalosti by autorům připravované inscenace měly pomoci formovat názor a dospět ke koncepci vlastního řešení.

Přesah nespočívá v tom, že se děj mechanicky přesune do současnosti.

Bohužel, toto rozhodnutí studentka udělala na samém počátku vlastní práce a to ji posléze zavedlo do mnoha slepých uliček. Několikrát začínala znovu, musela se vracet na začátek k rozboru situací a typů postav. Musela si klást otázky, jaké prostředky je vhodné použít při realizování svých, nelogických, groteskních i absurdních situací, tvarování jednotlivých dramatických postav jako výrazných typů, se kterými se Michel ve snu při hledání své „femme fatale“ setká.

Ve snu, jenž se váže k reálné vzpomínce, která je však deformována ztrátou paměti všech postav příběhu. Realita vzpomínky se proměňuje a tato skutečnost vytváří dramatické napětí v situacích i na samotném konci, kdy se Michel rozhodne v tomto světě zůstat.

Výsledné řešení autorky, kdy při tvarování kostýmů pro jednotlivé typy postav k sobě řadí reálné prvky, které spolu logicky nesouvisí, je v principu správné. Pravda, studentka pracuje především s detaily kostýmů, které by byly stoprocentně využitelné především při filmovém nebo televizním zpracování opery. Pro divadelní řešení kostýmů se nabízela možnost dojít k výraznějšímu výtvarnému gestu, místy až ke groteskní deformaci a práci s proměnou měřítek uvnitř jednotlivých situací. Tuto možnost autorka nakonec nevyužila, přestože ji na začátku své práce zvažovala.

Vážím si toho, že studentka přes mnohá počáteční chybná rozhodnutí – abstrahování postav do zcela ireálného světa nebo naopak jejich psychologizování pomocí jakýchsi mikropříběhů /nevztahovaly se k libretu ani hudbě/ - po mnoha přepracováních došla k řešení, které nám předkládá k obhajobě.

Není nijak převratné, ale je dramaticky správné.

Jsem přesvědčena, že při realizaci, týmové spolupráci s dramaturgem a režisérem, by autorka dospěla k magičtějšímu řešení této surrealistické opery, ve které se postavy pohybují od idylických až po téměř hororové situace.

Absolventka prokazovala po celou dobu studia velký smysl pro dramaticko – výtvarné zpracování zadaných úkolů a zejména pro jejich realizaci.

Požadavky kladené na diplomovou práci splnila.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji písmenem **B**.